

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy twórcy, artyści wykonawcy oraz inne uprawnione podmioty świadczą usługę w rozumieniu art. 24 pkt 1 i art. 25 lit. a) Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ na rzecz producentów i importerów magnetofonów i innych podobnych urządzeń oraz czystych nośników, od których organizacje zbiorowego zarządzania pobierają na ich rzecz, ale we własnym imieniu, opłaty od tych urządzeń nośników z tytułu ich sprzedaży?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie, czy organizacje zbiorowego zarządzania, pobierając opłatę od urządzeń i nośników z tytułu ich sprzedaży przez producentów i importerów, działają jako podatnicy określani w art. 28 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, obowiązani do dokumentowania tych czynności fakturą w rozumieniu art. 220 ust. 1 pkt 1 tej Dyrektywy, wystawioną na rzecz producentów i importerów magnetofonów i innych podobnych urządzeń oraz czystych nośników, wykazujący pobrany z tytułu opłat VAT jako należny, a w momencie redystrybucji pobranych opłat na rzecz twórców, artystów wykonawców oraz innych uprawnionych podmiotów, te ostatnie dokumentują otrzymanie opłat fakturą z uwzględnionym VAT wystawioną na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania pobierającej opłaty?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L. 347, s.1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 11 listopada 2015 r. sprawie T-544/13,
Dyson Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 25 stycznia 2016 r. przez Dyson Ltd**

(Sprawa C-44/16 P)

(2016/C 145/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dyson Ltd (przedstawiciele: E. Batchelor, M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, A. Patsa, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽¹⁾ w całości oraz;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Dysona w niniejszym postępowaniu, jak również w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Dyson twierdzi, że Sąd naruszył prawo:

- i. Po pierwsze, Sąd przeinaczył zarzut Dysonu jako oczywisty błąd a nie jako brak uprawnień, zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2010/30/EU ⁽²⁾;

- ii. Po drugie, Sąd błędnie ocenił zakres uprawnień Komisji do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 10 ust. 1 dyrektywy 2010/30/EU;
- iii. Po trzecie, Sąd naruszył prawo Dysonu do obrony w odniesieniu do okoliczności faktycznych, co do których Dyson nie miał możliwości przedstawić swojego stanowiska;
- iv. Po czwarte, Sąd przeinaczył i/lub zlekceważył istotne dowody;
- v. Po piąte, Sąd naruszył art. 36 Statutu Trybunału Sprawiedliwości nie uzasadniając: (i) uznania, że zastosowane kryterium prawne było jednym z oczywistych błędów w ocenie; (ii) uznania, że dowody przedstawione przez Dysona były „skrajnie spekulatywne” (iii) oparcia się na bliżej nieokreślonej części niezidentyfikowanej „analizy skutków” oraz (iv) nie uwzględnienia przedstawionych przez Dysona dowodów na powtarzalność wyników; oraz
- vi. Po szóste, Sąd błędnie zastosował zasadę równego traktowania.

Dyson domaga się by Trybunał uchylił zaskarżony wyrok i uwzględnił żądania przedstawione przed Sądem, stwierdzając nieważność rozporządzenia Komisji (EU) nr 665/2013 („zaskarżone rozporządzenie”), ponieważ posiada wystarczające informacje, aby orzec co do istoty w kwestiach podniesionych w pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy, Dz.U. L 192, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią, Dz.U. L 153, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 1 lutego 2016 r. – Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș

(Sprawa C-55/16)

(2016/C 145/24)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony

Strona skarżąca: Evo Bus GmbH

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș